

всички други святии, иначе така голи и боси ще ходите, па и у дома спокойствие не ще да имате“. Като се борехъ съ такива неприятности, на които трѣбваше да преодолѣя, възникна друга още по ужасна, която ме развълнова душевно и тѣлесно.

Двѣтѣ части отъ книгата печатихъ въ Търговската печатница въ Пловдивъ. Отъ ч. II имамъ още 2073 екз., нѣ като нѣмамъ собствена къща, да не ги влача въ случай на мѣстене, оставихъ ги въ печатницата. Въ печатницата останахъ да дължа 700 л. които въ расстояние на три год. въскачихъ се повече отъ 1000. Приятеля който не сполучи да ятегли отъ мене книгитѣ, както казахъ по горѣ заставилъ управителя на печатницата Ив. Георгиева да ме убѣди за да му ги продамъ по 2¹/₂ л. екз., нѣ азъ не станахъ съгласенъ. При тежателката на печатницата, която е една благородна и честна жена, слѣдъ нѣколко дена ми каза: „Иванъ и Милковъ се нагласяватъ да взематъ твоитѣ книги и Милковъ да ги продава“. Като бѣхъ отказалъ на Ивана, та не искахъ и да говоря по това, обаче, работата била друга. На 11-й Юний получихъ призовка отъ Сждебний приставъ, а на 13-й Юлий вгора, съ която казваше, че на 23-й Юлий ще пристъпн къмъ описеть на 2000 екз. отъ кн. „Княжество България“.

Честния гражданинъ не може да се въздржи и да не се растревожн, да не се развълнува отъ този родъ призовка, при това неговия духъ нито минутка не може да бжде спокоенъ, особно пакъ онзи като мене, който е ималъ нещастнето и други пжтъ да понесе таквъ ударъ.

Читателю! по поводъ на това, тукъ вкратцѣ ще ти представя една публична проданъ, нѣ предупреждавамъ те, да не мислишъ, че четешъ романъ, или нѣщо невѣрно написано или пакъ преувеличено, защото всичко почива на официални документи. При това като имашъ предъ видъ, че едни хора сж родени да вършатъ добро, а други само зло, недѣй се възмушава отъ случая.

Слѣдъ съединението въ Пловдивъ бѣ испратенъ за мировий сждия нѣкой си Айдемирский. Този човѣкъ, освѣнъ че доста грубо се отнасяше съ хората, нѣ и несправедливо раздаваше правосждието. По тѣзи причина бѣхъ написалъ едно анрефиле въ единъ вѣстникъ. Щомъ се извѣстилъ Айдемирский, че писаното било отъ мене, азъ вече не можехъ да се явж предъ него като защитникъ на хорски дѣла по онова врѣме.